

СЕЋАЊЕ НА ПРОФ. ДР СВЕТОМИРА ОТАШЕВИЋА

Иако енергично и истрајно, 18. новембра 2004. године, поклекло је и престало да куца племенито срце поштованог и драгог професора др Светомира Оташевића. Рођен је 2. јануара 1920. године у селу Љутовница – Горњи Милановац. Завршио је средњу пољопривредну школу у Ваљеву 1938, дипломирао на Пољопривредном факултету у Београду – Земуну 1956, као ванредни студент ратарске групе. Последипломске студије за степен специјалисте на групи »Економика пољопривредног предузећа« завршио је 1961, а докторску дисертацију је одбранио 1965, такође на Пољопривредном факултету у Земуну, све то из рада и уз рад.

Свој радни век проф. Оташевић је започео 1940. године, радећи до 1946. као пољопривредни техничар на производњи дувана у дуванским станицама – Зрењанин, Ђевђелија, Чачак, Љубовија, Прилеп, затим као референт биљне производње на Пољопривредном комбинату "Београд", директор пољопривредног добра »Младост« - Обреновац, управник Сточарске огледне станице »Црвенка« - Пољопривредног факултета у Земуну, самостални пројектант у Заводу за студије и инвестиције у пољопривреди у Београду.

Марта 1961. године изабран је за вишег стручног сарадника на предмету Организација рада за ванредног професора 1975., док је за редовног професора изабран 1981. године. На Агроекономском одсеку предавао је Организацију (економику) ратарске производње и Организацију рада, као и Организацију пољопривредне производње на Ратарском одсеку.

Проф. Оташевић је током своје универзитетске каријере обавио више студијских путовања у иностранству (Бугарска, Чехословачка, ДР и СР Немачка, Холандија, Данска, СССР). У склопу своје веома интензивне стручне и научне активности, развио је стручну (саветодавну) сарадњу са бројним пољопривредним газдинствима, добрима и комбинатима. Учествовао је, такође, у више научно-истраживачких пројеката који су усмерени на решавање актуелних проблема развоја агроиндустријског комплекса.. Објавио је више од 110 радова, од чега 72 научна рада.

Разматрање комплексних проблема из организације и економике пољопривреде, са тежиштем на организацију рада, пре свега у домену ратарске производње, затим рационализације рада у вези са применом савремених средстава механизације и производним процесима, као и истраживање организације и економике великог броја линија ратарске производње, чине опус његове научно стручне мисли и рада. Тесна повезаност и сарадња са пољопривредним газдинствима, добрима и комбинатима, омогућила му је да многе резултате свог истраживања пренесе у праксу путем саветодавне делатности. Богатство бројних примера из праксе кроз наставне садржаје, урезао је у памћења бројних генерација студената. Објавио је уџбеник "Организација ратарске производње, скрипте "Организација рада", књигу "Организација рада и пословања са организацијом ратарске производње(коаутор), као уџбеник за ИВ разред усмереног образовања, као и две књиге Мале пољопривредне библиотеке:- Рационално коришћење пољопривредних машина у производњи индустријског биља и - Рационално коришћење машина при предсетвеној припреми земљишта.

Поред наставног и научно-стручног рада, проф. Оташевић је испољио и врло запажену друштвену и управљачку активност: члан Редакционог одбора сепарата "Организација рада" и "Менаџмент" у часопису "Техника" (издавач Савез инжењера и техничара Југославије/СЦГ), члан Комисије за продуктивност рада. СПИТЈ му је доделио Повељу заслужног члана (1971). Пољопривредни факултет доделио му је Плакету за посебне заслуге и постигнуте успехе(1979) и Захвалницу за допринос у раду и развоју (септембра 2003. године, поводом 40 година рада Одсека за агроекономију).

Професор Оташевић је био оличење чврстог човека, незауостављиве енергије, постојаног, строгог према себи и строго захтевног према другима, али одмереног, правичног човека и професора. Није толерисао нерад, незнање, лаж, непоштење и неправду. Знао је доста, много радио и урадио. Схватио је Конфучијеве речи, да "оно што морам да схватим јесте колико је безначајна важност свега што радим, а колико је бескрајно важно да то радним".

Због доприноса који је, прегалачким радом, дао Пољопривредном факултету, његове колеге и пријатељи, његови бројни студенти, умеће са најдубљим поштовањем да цене његову личност и чувају успомену на њега у трајном сећању.

Проф. др Драгић ЖИВКОВИЋ